ROZHODNUTÍ SOUDNÍHO DVORA
(zvláštního senátu zřízeného článkem 123b jednacího řádu)

24. června 2009

„Přezkum“

Ve věci C-197/09 RX,

jejímž předmětem je návrh první generální advokátky ze dne 4. června 2009 na přezkum podle článku 62 statutu Soudního dvora,

SOUDNÍ DVŮR
(zvláštní senát zřízený článkem 123b jednacího řádu),

ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas a K. Lenaerts (zpravodaj), předsedové senátu,

s přihlédnutím k čl. 225 odst. 2 druhému pododstavci ES,

s přihlédnutím k článku 62 statutu Soudního dvora,

s přihlédnutím k návrhu první generální advokátky E. Sharpston,

vydává toto

Rozhodnutí

1 Návrh první generální advokátky na přezkum se týká rozsudku Soudu prvního stupně Evropských společenství (kasačního senátu) ze dne 6. května 2009, M v. EMEA (T-12/08 P, dále jen „rozsudek ze dne 6. května 2009“), kterým Soud jednak zrušil usnesení Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (prvního senátu) ze dne 19. října 2007, M v. EMEA (F-23/07), jakož i rozhodnutí Evropské agentury pro léčivé přípravky (EMEA) ze dne 25. října 2006 v rozsahu, v němž zamítá žádost M ze dne 8. srpna 2006 o předložení jeho případu výboru pro otázky invalidity (dále jen „rozhodnutí ze dne 25. října 2006“), a jednak uložil EMEA zaplatit žalobci náhradu škody ve výši 3 000 eur.

Skutečnosti předcházející sporu

2 Z rozsudku ze dne 6. května 2009 plyne, že M, dočasný zaměstnanec, který nastoupil do zaměstnání u EMEA v říjnu 1996, se v březnu 2005 stal obětí pracovního úrazu a od té doby má volno z důvodu nemoci. Platnost jeho smlouvy s EMEA uplynula dne 15. října 2006.

3 Dne 17. února 2006 požádal M o ustavení výboru pro otázky invalidity, což EMEA dopisem ze dne 31. března 2006 odmítla.

4 Dne 3. července 2006 podal M proti tomuto odmítnutí stížnost, která byla zamítnuta rozhodnutím ze dne 25. října 2006.

5 Mezitím podal M dne 8. srpna 2006 novou žádost o ustavení výboru pro otázky invalidity, ke které přiložil lékařskou zprávu doktora W.

6 EMEA dopisem ze dne 29. listopadu 2006 sdělila M, že tato žádost nemůže být považována za novou žádost ve smyslu čl. 59 odst. 4 služebního řádu úředníků Evropských společenství, a že v důsledku toho musí být zamítnuta z týchž důvodů, jaké byly uvedeny v rozhodnutí ze dne 25. října 2006.

7 Dopisem ze dne 25. ledna 2007 podal M stížnost, ve které požadoval zrušení rozhodnutí ze dne 25. října 2006 v rozsahu, v němž zamítá jeho žádost ze dne 8. srpna 2006. Následujícího dne krom toho zaslal EMEA žádost o náhradu majetkové a nemajetkové újmy.

8 Dopisem ze dne 31. ledna 2007 EMEA tuto stížnost i žádost zamítla.

9 M podal dne 19. března 2007 žalobu k Soudu pro veřejnou službu směřující jednak ke zrušení rozhodnutí ze dne 25. října 2006, a jednak k tomu, aby bylo EMEA uloženo zaplatit 100 000 eur jako náhradu škody za nesprávný služební postup.

10 Na základě námitky nepřípustnosti vznesené EMEA zamítl Soud pro veřejnou službu výše uvedeným usnesením M v. EMEA žalobu jako nepřípustnou, co se týče jak návrhových žádání směřujících ke zrušení, tak návrhových žádání směřujících k náhradě škody. Zejména měl za to, že návrhová žádání směřující proti rozhodnutí ze dne 25. října 2006 v rozsahu, ve kterém zamítlo žádost M ze dne 8. srpna 2006, jsou nepřípustná, jelikož uvedené rozhodnutí je třeba posuzovat jako rozhodnutí pouze potvrzující rozhodnutí obsažené v dopise EMEA ze dne 31. března 2006.

11 Na základě kasačního opravného prostředku podaného M proti tomuto usnesení zrušil Soud prvního stupně v rozsudku ze dne 6. května 2009 toto usnesení, jelikož se domníval, že je stiženo nesprávným právním posouzením v části, ve které rozhodlo, že návrhová žádání M směřující ke zrušení, jakož i jeho návrhová žádání směřující k náhradě škody jsou nepřípustná.

12 Jelikož měl Soud prvního stupně za to, že se jedná o věc, ve které soudní řízení dovoluje rozhodnout, rozhodl dále zejména, že návrhová žádání M směřující k náhradě škody jsou přípustná. Ve věci samé uložil EMEA zaplatit odškodné ve výši 3 000 eur jako náhradu nemajetkové újmy, kterou M údajně utrpěl.

Závěry

13 Je třeba konstatovat, že v projednávaném případě byla důsledkem překážky v průběhu řízení, ve smyslu článku 114 jednacího řádu Soudu prvního stupně, použitelného v rozhodné době na Soud pro veřejnou službu, kterou představovala námitka nepřípustnosti vznesená EMEA před Soudem pro veřejnou službu, skutečnost, že jednání v prvním stupni před tímto soudem a jeho posouzení se týkaly výhradně přípustnosti žaloby podané M a návrhových žádání, které byly základem této žaloby.

14 K návrhovým žádáním směřujícím k náhradě škody, vzneseným M zejména za účelem náhrady jím tvrzené nemajetkové újmy, neproběhla za takových okolností před Soudem pro veřejnou službu žádná písemná, ba ani ústní kontradiktorní diskuse ve věci samé. Tato návrhová žádání nebyla ani předmětem posouzení a rozhodnutí tohoto soudu ve věci samé.

15 Mimoto z písemných vyjádření předložených účastníky řízení v rámci řízení o kasačním opravném prostředku před Soudem prvního stupně nevyplývá, že by tatáž návrhová žádání byla předmětem písemné kontradiktorní diskuse ve věci samé před tím, než tento soud, rozhodující o opodstatněnosti návrhu na náhradu nemajetkové újmy vzneseného M, rozhodl, že posledně uvedenému bude k tíži EMEA přiznáno odškodnění ve výši 3 000 eur jako náhrada této újmy. Krom toho ani zápis z jednání konaného dne 23. ledna 2009 Soudem prvního stupně, ani rozsudek ze dne 6. května 2009 neobsahují informace, podle kterých by opodstatněnost tohoto návrhu, zejména přesný rozsah nároku M na náhradu nemajetkové újmy, byla na uvedeném jednání projednána.

16 Z toho plyne, že v rozsudku ze dne 6. května 2009 Soud prvního stupně ve věci samé částečně vyhověl návrhu na náhradu újmy, kterou údajně M utrpěl, třebaže jednak překážka v průběhu řízení, která vyvstala před Soudem pro veřejnou službu, neumožnila konání písemné nebo ústní kontradiktorní diskuze ve věci samé před tímto soudem, a jednak se nezdá, že by k takové diskuzi došlo před Soudem prvního stupně.

17 Za těchto podmínek je třeba konstatovat, že existuje vážné nebezpečí narušení jednoty nebo souladu práva Společenství tím, že rozsudek ze dne 6. května 2009 rozhodl ve věci samé o návrhu na náhradu nemajetkové újmy, kterou údajně M utrpěl.

18 Proto je třeba provést přezkum rozsudku ze dne 6. května 2009.

19 V tomto ohledu je třeba zaprvé posoudit, co je třeba rozumět pod pojmem „věc, ve které soudní řízení dovoluje rozhodnout“, ve smyslu článku 61 statutu Soudního dvora a čl. 13 odst. 1 přílohy uvedeného statutu, jestliže žalovaný požádal před soudem rozhodujícím v prvním stupni, v projednávaném případě před Soudem pro veřejnou službu, tento soud, aby rozhodl o námitce nepřípustnosti, aniž by se zabýval věcí samou, a jestliže soud rozhodující o kasačním opravném prostředku, v projednávaném případě Soud prvního stupně, usnesení soudu rozhodujícího v prvním stupni, který uvedené námitce nepřípustnosti vyhověl, zruší.

20 Zadruhé je třeba posoudit, zda okolnost, že soud rozhodující o kasačním opravném prostředku, v projednávaném případě Soud prvního stupně, po zrušení uvedeného usnesení a rozhodnutí o přípustnosti žaloby, zejména návrhových žádání směřujících k náhradě škody, která jsou jejím základem, rozhodne ve věci samé o návrhu na náhradu nemajetkové újmy, kterou údajně účastník řízení podávající kasační opravný prostředek utrpěl, třebaže před soudem rozhodujícím v prvním stupni, v projednávaném případě Soudem pro veřejnou službu, neproběhla v tomto ohledu písemná ani ústní kontradiktorní diskuze a třebaže se nezdá, že by taková diskuze proběhla před soudem rozhodujícím o kasačním opravném prostředku, představuje nedodržení požadavků souvisejících s právem na spravedlivý proces, zejména požadavku týkajícího se dodržování práva na obhajobu, či nikoliv.

21 Zatřetí, za předpokladu, že by bylo třeba rozhodnout, že rozsudek ze dne 6. května 2009 porušuje článek 61 statutu Soudního dvora, jakož i čl. 13 odst. 1 přílohy uvedeného statutu nebo nedodržel požadavky související s právem na spravedlivý proces, zejména požadavek týkající se dodržování práva na obhajobu, je třeba posoudit, zda a, případně, v jakém rozsahu uvedený rozsudek narušuje jednotu nebo soulad práva Společenství.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (zvláštní senát zřízený článkem 123b jednacího řádu) rozhodl takto:

1) **Je třeba provést přezkum rozsudku Soudu prvního stupně Evropských společenství (kasačního senátu) ze dne 6. května 2009, M v. EMEA (T-12/08 P).**

2) **Přezkum se bude týkat otázky, zda rozsudek Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 6. května 2009, M v. EMEA (T-12/08 P), narušuje jednotu nebo soulad práva Společenství tím, že uvedený Soud, jakožto soud rozhodující o kasačním opravném prostředku, vyložil pojem „věc, ve které soudní řízení dovoluje rozhodnout," ve smyslu článku 61 statutu Soudního dvora a čl. 13 odst. 1 přílohy uvedeného statutu, tak, že mu to umožnilo rozhodnout, že věc sám projedná a rozhodne ve věci samé bez ohledu na skutečnost, že kasační opravný prostředek, který mu byl předložen, se týkal přezkumu toho, jak bylo v řízení v prvním stupni zacházeno s námitkou nepřípustnosti, a že o aspektu sporu, který byl předmětem tohoto rozhodnutí o projednání, neproběhla před tímto soudem ani před Soudem pro veřejnou službu Evropské unie, jakožto soudem rozhodujícím v prvním stupni, jakákoliv kontradiktorní diskuze.**

3) **Zúčastnění uvedení v článku 23 statutu Soudního dvora a účastníci řízení před Soudem prvního stupně Evropských společenství se vyzývají, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto rozhodnutí předložili Soudnímu dvoru Evropských společenství svá písemná vyjádření k uvedené otázce.**

Podpisy.